

[Aage Fogh.]

heden til at spørge den højtærede Finansminister om, hvordan det gaar med det Problem. Jeg synes, at det bør løses. Jeg og mit Parti har ikke noget imod, at man beskatter Spiritus og Tobak, men vi har noget imod, at man derigennem i Virkeligheden tilføjer et enkelt Erhverv kæmpestore Indtægter, som der ikke er nogen rimelig Begrundelse for.

Jeg skal ikke gaa ind paa alle de Enkelt-heder, som er berørt af de foregaaende Talere, men jeg skal slutte med at sige, at vi er villige til en velvillig Behandling af Lovforslagene, og hvis der er Mulighed for at spare og undvære nogle af Pengene, ønsker vi, at man da straks foretager disse Besparelser paa de Omraader, hvor de afgiftsbelagte Varer er livsnødvendige for Befolkningen.

Det giver mig for øvrigt Anledning til et Spørgsmaal til, nemlig, om ikke der kunde være Mulighed for, at den Nedsættelse i Spiritusafgiften, der jo er en Følge af, at den sidste Lov, der blev vedtaget i August Maaned, er indarbejdet i disse Lovforslag, kunde bortfalde, og at man kunde benytte de derved indvundne Midler til Nedsættelse af Afgifter paa andre Omraader. Jeg personlig og mit Parti vilde meget, meget anbefale, at man opretholdt Afgifterne paa Spiritus, men at man nedsatte Afgiften overalt, hvor der er Tale om almindelige Livsforbrønde heder for det brede Lag af Befolkningen; det gælder Radiorør, det gælder Grammofoonplader, og det gælder mange, mange andre Ting, som i Virkeligheden er Livsforbrønde heder for det bredeste Lag af Befolkningen, i Modsætning til Spiritus, der er en Luksus, som sammen med Tobakken kan undværes, og Livet er værd at leve endda.

Paul Holt: De forskellige Ordførere har gennemdebatteret de foreliggende Lovforslag, har fremført principielle Betragtninger og en Række specielle Bemærkninger, og jeg kan derfor fatte mig i Korthed.

Det væsentlige i de foreliggende Lovforslag er en teknisk Revision af allerede gældende Regler. Naar man er gaaet ind for disse Loves Indhold i sin Tid, følger deraf, at man ogsaa kan gaa ind for en Forbedring af Lovenes Administration. Ud fra disse Forudsætninger kan vi fra vor Side give Tilslutning til det væsentlige i de Lovforslag, der her er fremsat. De almindelige Forudsætninger, der har været til Stede, da de paagældende Love blev vedtaget, maa i det væsentlige siges stadig at være til Stede.

Det vil være haabløst at foregøgle en Finanspolitik paa Virkelighedens Grund, som skulde indeholde Muligheder for at undgaa indirekte Skatter. Fra alle Sider maa der være Enighed om i den givne Situation at være med til at opkræve indirekte Skatter.

Med Hensyn til disse Skatters Placering i den almindelige Økonomi er der formodentlig ogsaa almindelig Enighed til Stede om, at disse Skatter fortrinsvis bør lægges paa de Varer, der har det, man kalder luksusagtig Karakter, men derimod ikke bør lægges paa Varer, der tjener et almindeligt, absolut nødvendigt Behov. Selvfølgelig er det nødvendigt af almindelige økonomiske Aarsager, set ud fra Hensynet til Statskassen, at ogsaa ganske almindelige Forbrugsvarer belægges med Afgifter. Men man maa dog ønske, at dette sker i den ringest mulige Udstrækning.

Med disse Ord skal jeg give Tilslutning til Lovforslagenes almindelige Indhold.

Stareke: Naar det ærede Medlem Hr. Paul Holt her fra Talerstolen lige har udtalt, at man fra alle Sider maa indrømme, at indirekte Skatter er nødvendige i den nugældende finansielle Situation, vil jeg gerne have Lov til at melde mig som en Undtagelse fra denne Generalisation. Fra vor Side mener vi, at indirekte Skatter er de elendigste og de daarligst mulige Skatter, som findes, fordi det er de Skatter, som hviler tungest paa den jævne Befolkning. Det er de Skatter, som i størst Udstrækning maa bæres af Arbejder og Bonde og den jævne Mand. Man kan saa prøve at camouflere disse indirekte Skatter ved at lægge dem i større eller mindre Udstrækning over paa saakaldte Luksusartikler, men Resultatet bliver i større eller mindre Udstrækning det samme, idet den, der har den store Skatteevne, ogsaa har den store Evne til at vælte Skatten over paa det, han producerer eller sælger, til Arbejderen og Bonden, og Arbejder og Bonde er ikke selv i Stand til at vælte Skatten over paa andre, de bliver Sorteper. Derfor mener vi, at midlertidige Toldafgifter og midlertidige Forbrugsafgifter skulde gøres saa midlertidige, at de blev afskaffet saa snart som overhovedet muligt.

Særlig vil jeg gerne have Lov til at takke det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen for hans Paavisning af den vældige Stigning, som Forbrugsafgifter og Toldafgifter har haft i de sidste Par Aar. Han anslog, at Forbrugsafgifterne i Finansaaret 1947—48 vilde komme op paa en 831 Mill. Kr., hvortil Provenuet af Forlængelses-